

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 219

гр. *****, 22.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – *****, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Ил. Писарова

като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно търговско дело № 20233001000176 по описа за 2023 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.258 и сл.ГПК.

Производството е образувано по две въззивни жалби: въззивна жалба на Ю. Е. П. и въззивна жалба на ЗАД БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП.

Жалбоподателят Ю. Е. П., ЕГН *****, чрез адв.А. Д., обжалва решение №7/04.01.2023г., постановено по т.дело №34/2022г. по описа на ВОС, в частта, в която съдът е отхвърлил предявения от ищеца осъдителен иск срещу ЗАД БУЛСТРАД ВИГ АД, ЕИК 000694286, София, за заплащане обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 40 000 лева до претендираните 78 200 лева, ведно със законна лихва от датата на ПТП до *****, на основание чл.432 КЗ и чл.429, ал.3 КЗ.

В жалбата се излага, че решението е неправилно. Твърди се, че съдът не е отчел всички събрани по делото доказателства, от значение за определяне справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди. Твърди се, че останалите елементи от състава, водещ до ангажиране отговорността на застрахователя са установени като по отношение на деликта, вината и причинно-следствената връзка, обстоятелствата се обхващат от влязлото в сила решение по АНД №4452/2021г. по описа на 45 състав на ВРС, в което е приета вината на водача на товарен автомобил ***** с ДК №***** – П.М.И., изразяваща се в нарушаване разпоредбата на чл.134, ал.2 от ЗДвП. Твърди се, че съдът не е взел предвид тежестта на претърпените увреждания и търпените болки и страдания на ищеца. Въззивникът подробно обсъжда изложените от вещите лица по изслушаните две СМЕ становища относно характера на получените телесни увреждания като сочи, че при процесното ПТП са налице

допълнителни травми, които съдът не е отчетел при формиране изводи за размер на обезщетението. Твърди, че ищецът е получил освен счупване на лопатката на десния крайник допълнително компресия на 3-4 поясен прешлен, което състояние се е влошило и налага оперативна интервенция на гръбначния стълб с поставяне на остеосинтетичен материал за запазване отстоянието между прешлените. Според въззивника, съдът не е взел предвид и установеното разстройство в адаптацията – генерализирана тревожност, която е отключена именно от ПТП на *****, не е взел предвид и установеното от свидетелските показания безсъзнателно състояние, в което е изпаднал ищецът при падане от камиона. Съобразно изложеното, въззивникът претендира отмяна на решението в отхвърлителната част и присъждане пълния претендиран размер на обезщетението от 78 200 лева ведно с последиците от това –лихви и разноски като по отношение на лихвите се претендира начален момент *****/съвпадащ с датата на ПТП/

В срока за отговор по чл.263 ГПК е постъпило становище на ЗАД БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП АД, чрез ю.к.Н.З., за неоснователност на жалбата. Поддържа, че в първоинстанционното производство не е установена причинно-следствена връзка на деликта с получените телесни увреждания на ищеца, в частност, че компресията на прешлен в гръбначния стълб е причинена именно на травмата, получена при процесното ПТП.

На следващо място, застрахователят твърди, че по делото е установено *съпричиняване* на вредите, тъй като пострадалото лице отказало, въпреки настояването на водача на автомобила П.И., да слезе от откритата то**** платформа и да пътува в кабината на камиона. Вместо това, ищецът останал между балите слама в то****та част на камиона. С тези си действия ищецът е допринесъл съществено за настъпване на вредите като е нарушил чл.181 и чл.182 от Правилника на ЗДвП.

На следващо място въззиваемата страна оспорва възприетия от съда размер на обезщетение като несъответен на критерия за справедливост в чл.52 ЗЗД.

Претендира се потвърждаване на решението в обжалваната от ищеца част ведно с присъждане разноските за производството, вкл. ю.к.възнаграждение в размер на 300 лева.

Предмет на въззивното производство е и въззивната жалба на ЗАД БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП АД срещу решението в уважената част, вкл. за присъдените лихви и разноски на ищеца както и в частта, в която застрахователят е осъден да заплати дължимата за производството държавна такса.

С жалбата се твърди, че по делото е установено *съпричиняване на вредите от пострадалия*. Твърди се, че съдът неправилно не допуснал поискана от страната САТЕ, каквото искане се поддържа и с въззивната жалба по поставените пред първата инстанция въпроси. Прави се довод, че

въззивният съд и служебно следва да допусне експертизата щом се касае до установяване на факт с правно значение, за установяването на който е налице оплакване в жалбата.

Твърди се, че не е установена причинна връзка на получените увреждания с процесното ПТП, конкретно по отношение на увредения 4-ти поясен прешлен. Доказателства за наличие на такова телесно увреждане не са събрани по делото. Напротив, въззивникът сочи, че изслушаните медицински експертизи установяват по-скоро липса на връзка на тази фрактура/компресия/ на прешлен с процесното застрахователно събитие. Счита също така, че съдът е определил и присъдил завишен размер на обезщетението, без връзка с постановената при сходни вреди съдебна практика и критерия за справедливост.

Срещу жалбата, в срока по чл.263 ГПК, е постъпил отговор от насрещната страна, чрез адв.Д., за нейната неоснователност. Счита за неоснователно доказателственото искане за назначаване на автотехническа експертиза за установяване факти, относими към преценката за съпричиняване на вредите от пострадалия.

При преценка допустимостта на производството съдът намира, че двете жалби са редовни - подадени от легитимирани страни в производството, чрез надлежно упълномощени процесуални представители, в преклузивния срок, при интерес от обжалването.

По направеното с жалбата на застрахователя доказателствено искане за допускане на САТЕ, съдът намира същото за неоснователно. Такова искане е направено действително още с отговора на исковата молба. /вж.л.31 по делото/ Искането в жалбата препраща към отговора на исковата молба, където се съдържа единствено задача: кои са причините за ПТП от експлоатационна гледна точка и имал ли е ищецът техническа възможност да предотврати настъпването на вредите. След отказа на съда да допусне експертизата, застрахователят не е поддържал същото искане до приключване на производството пред първата инстанция, въпреки че е бил надлежно представляван в процеса нито е правено друго доказателствено искане.

Същевременно, съдът не констатира пропуски при изготвяне доклада по делото при разпределяне на доказателствената тежест между страните. Не се правят обосновани оплаквания за допуснати процесуални нарушения на съда. От друга страна, не се касае за приложение на императивна правна норма, в който случай въззивният съд разполага със служебни правомощия да събере допълнителни доказателства. Съгласно т.3 от ТР №1/2013г. на ОСГТК на ВКС, въззивният съд е длъжен да събере доказателствата, които се събират служебно от съда /експертиза, оглед, освидетелстване/, само ако е въведено оплакване за допуснато от първата инстанция процесуално нарушение, от което може да се направи извод, че делото е останало неизяснено от фактическа страна, или за необоснованост на фактическите изводи, поставени в основата на първоинстанционното решение, или ако тези доказателства са

необходими за служебно прилагане на императивна материалноправна норма. Приложението на чл.266, ал.3 ГПК е предвидено при процесуален пропуск или грешка на съда, каквато в случая не се твърди.

Формулираните с искането въпроси към експертизата съдът намира, че са неотносими към релевантните факти, в който смисъл искането е и неотносимо. Начина на поставяне на задачата на АТЕ не изисква и не представлява експертно мнение извън компетентността на съда. Пред настоящата инстанция страната не е формулира друго искане, а препраща към отговора на исковата молба. Поради изложеното, подновеното доказателствено искане следва да бъде оставено без уважение.

Въз основа на изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба на Ю. Е. П. и въззивна жалба на ЗАД БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП, двете срещу решение по т.дело №34/2022г. по описа на ВОС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направено с въззивната жалба на ЗАД БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП доказателствено искане /подновено от първа инстанция/ за допускане на автотехническа експертиза с въпрос: какви са причините за ПТП от експлоатационна техническа гледна точка и имал ли е ищецът техническа възможност да предотврати произшествието.

НАСРОЧВА производството в открито заседание на 18.04.2023г. от 15.30 часа, за която дата и час да се уведомят страните, вкл.на посочени ел.адреси.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно до приключване на последното заседание по делото, **ДА ПРЕДСТАВЯТ** списък на разноските (чл.80 ГПК).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____